

Rewizyjna działają do czasu upływu kadencji, na którą zostały wybrane.

§38. Traci moc uchwała Nr VII/39/90 Rady Gminy Rozdrażew z dnia 23 listopada 1990 r. w sprawie uchwalenia statutu sołectwa.

§39. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Rozdrażew.

§40. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

§41. Uchwałę ogłasza się na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Rozdrażew oraz na tablicy ogłoszeń sołectwa Nowa Wieś.

Przewodniczący
Rady Gminy
(-) mgr Renata Zych – Kordus

1565

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr KN.I-10-.0911-46/10

z dnia 22 lutego 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

orzekam

nieważność uchwały Nr XXVIII/362/2009 Rady Miejskiej we Wrześni z dnia 15 grudnia 2009 r. w sprawie: zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w obrębie wsi Żerniki, Chociczka oraz Psary Małe - ze względu na istotne naruszenia prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 15 grudnia 2009 r. Rada Miejska we Wrześni podjęła uchwałę Nr XXVIII/362/2009 w sprawie: zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w obrębie wsi Żerniki, Chociczka oraz Psary Małe, którą doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 27 stycznia 2010 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Zgodnie z §8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587) na rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie rysunku planu miejscowego z tekstem planu miejscowego.

W §4 ust. 1 ww. uchwały ustala się przeznaczenie terenów pod zabudowę o charakterze produkcyjnym, oznaczonych symbolem P. Jednocześnie w §10 ust. 1 uchwały przewidziano także ww. tereny pod usługi.

Przepisy §10 ust. 1 uchwały nie precyzują przy tym, które z dwóch rodzajów przeznaczeń terenu:

produkcyjne czy usługowe - winno być dominujące.

Na rysunku planu wskazano natomiast wyłącznie tereny zabudowy produkcyjnej oznaczone symbolem P, co w odniesieniu do przytoczonych przepisów uchwały, dopuszczających w dowolnych proporcjach zarówno zabudowę produkcyjną jak i usługową powoduje, że przedmiotowy plan nie spełnia wymogów wynikających z wymienionego §8 ust. 2 rozporządzenia.

Z brzmienia art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) wynika, iż, w planie miejscowym określa się obowiązkowo parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy. Przepis ten znajduje uszczegółowienie w §4 pkt 6 rozporządzenia, na mocy którego ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udział powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachów.

W przedmiotowym planie art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy i §4 pkt 6 rozporządzenia naruszono w ten sposób, że dla planowanej zabudowy i zagospodarowania terenu P nie określono udziału powierzchni biologicznie czynnej oraz geometrii dachów budynków.

Jak wynika z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, wśród których - zgodnie z §4 ust. 9 rozporządzenia - winno określić się układ komunikacyjny i warunki jego powiązań z układem zewnętrznym, a także wskaźniki w zakresie komunikacji, w szczególności ilość

miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

Pomimo ustalenia w planie terenów zabudowy produkcyjnej oraz w tekście zabudowy usługowej - nie dopełniono obowiązku wynikającego z ww. przepisów art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy i §4 ust. 9 rozporządzenia i nie określono dla nich wymaganej ilości miejsc parkingowych. Ponadto nie wskazano w jaki sposób odbywać się ma komunikacja na obszarze objętym planem, przez co brak tym samym określenia powiązania tego terenu z zewnętrznym układem komunikacyjnym.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności należy stwierdzić, iż zachodzą wszelkie podstawy do stwierdzenia nieważności uchwały, która w istotny sposób narusza obowiązujące przepisy prawa.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu - za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego - w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) *Piotr Florek*

1566

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr KN.I-10.0911-47/10

z dnia 26 lutego 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

orzekam

nieważność uchwały Nr XXVIII/366/2009 Rady Miejskiej we Wrześni z dnia 15 grudnia 2009 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. Szosa Witkowska we Wrześni - ze względu na istotne naruszenia prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 15 grudnia 2009 r. Rada Miejska we Wrześni podjęła uchwałę Nr XXVIII/366/2009 w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. Szosa Witkowska we Wrześni, którą doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 27 stycznia 2010 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Przyjęty przez Radę Miejską we Wrześni plan sporządzony został, w ocenie organu nadzoru, z naruszeniem przepisów art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) oraz §7 pkt 7 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587) w zakresie ustalenia przeznaczenia terenów oraz linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, ze względu na dopuszczenie w §12 uchwały - znajdującym swoje odzwierciedlenie na rysunku planu - jednoczesnego przeznaczenia tego samego terenu pod zabudowę mieszkaniową jedno-

rodzinną i wielorodzinną.

Akt prawa miejscowego, jakim jest plan miejscowy, musi spełniać szereg ustawowych wymogów a zawarte w nim normy, poprzez swoją budowę, winny zapewniać jednoznaczność w ich odbiorze i interpretacji przez wszystkich adresatów jego zapisów,

jak również gwarantować wysoki stopień przewidywalności skutków realizacji tych zapisów.

Plan miejscowy określać ma obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

Ustalenie na jednym terenie, bez rozgraniczenia linią rozgraniczającą, wzajemnie rozłącznych funkcji-w niniejszym przypadku - zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej - poza jawną sprzecznością z zapisami ustawy, a w szczególności z przyjmowaniem ładu przestrzennego za podstawę działań planistycznych (art. 1 ust. 1 ustawy) - prowadzi do licznych konfliktów przestrzennych związanych z różnym sposobem i intensywnością użytkowania takich terenów.

Zgodnie z §9 ust. 4 ww. rozporządzenia „w zależności od specyfiki i zakresu ustaleń dotyczących przeznaczenia terenów oraz granic i linii regulacyjnych, dopuszcza się stosowanie w projekcie rysunku planu miejscowego uzupełniających i mieszanych oznaczeń barwnych i jednobarwnych oraz literowych i cyfrowych”.

W związku z powyższym przeznaczenie terenu może wynikać z określonej specyfiki danych terenów zaś niejednokrotnie, z braku ustawowego zakazu, nie można wykluczyć ustalenia mieszanego przeznaczenia.

Dopuszczalne jest zatem rozszerzenie podstawowych barwnych oznaczeń graficznych i literowych dotyczących przeznaczenia terenów, zawartych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, a nawet ich połączenie w granicach jednego terenu, jednak tylko